

Erilaiset oppimistyylit

Tiivistelmä

Oppimistyylit ovat olennainen osa opetuksen ja oppimisen tutkimusta. Tässä artikkelissa tarkastellaan erilaisia oppimistyyliä, niiden teoreettisia taustoja sekä vaikutuksia opetuksen suunnitteluun ja toteutukseen. Lisäksi arvioidaan oppimistyyliteorioiden kriittistä tarkastelua ja niiden merkitystä käytännön oppimistilanteissa.

Johdanto

Oppimistyyleillä tarkoitetaan yksilöllisiä tapoja käsitellä, vastaanottaa ja muokata tietoa (Coffield ym., 2004). Vaikka tutkimus on osoittanut, että ihmiset voivat suosia tiettyjä oppimisen muotoja, alan teorioita ja niiden soveltamista on kyseenalaistettu viime vuosina (Pashler ym., 2008). Tässä artikkelissa tarkastellaan oppimistyylien keskeisiä teorioita, käytännön sovelluksia ja niihin liittyvää kritiikkiä.

1. Oppimistyylien teoriat

1.1 VAK-malli

VAK-malli (Visual, Auditory, Kinesthetic) luokittelee oppijat visuaalisiin, auditiivisiin ja kinesteettisiin tyyliin (Fleming & Mills, 1992). Visuaaliset oppijat hyötyvät kuvista, kaavioista ja visuaalisista esityksistä, auditiiviset puheesta ja äänitteistä ja kinesteettiset käytännön tekemisestä.

1.2 Kolbin oppimistyylit

David Kolbin (1984) kehittämässä teoriassa oppiminen nähdään syklisenä prosessina, jossa yhdistyvät konkreettiset kokemukset, havainnointi, abstrakti käsitteellistäminen ja aktiivinen kokeilu. Kolbin neljä oppimistyyliä ovat: konkreettinen kokeminen, reflektiivinen havainnointi, abstrakti käsitteellistäminen ja aktiivinen kokeilu.

1.3 Gardnerin moninaiset älykkyydet

Howard Gardnerin (1999) moniälykkyysteoria ei ole varsinaisesti oppimistyyli-, vaan kykyteoria, mutta sitä on hyödynnetty oppimistyylien ymmärryksessä. Gardner erottelee kahdeksan älykkyyden lajia, jotka ilmentyvät oppimisessa yksilöllisesti.

2. Oppimistyylit opetuksen suunnittelussa

2.1 Erilaisten tyylien huomioiminen

Oppimistyylien huomioiminen opetuksessa on ollut suosittua erityisesti perus- ja toisen asteen koulutuksessa (Hattie, 2009). Opettajat voivat tarjota saman sisällön eri muodoissa, jotta se tavoittaisi laajemman joukon oppijoita.

2.2 Käytännön esimerkkejä

Yhdistämällä visuaalisia elementtejä, ääntä ja liikettä voidaan luoda monipuolisia oppimisympäristöjä, jotka vastaavat erilaisten oppijoiden tarpeisiin (Fleming & Baume, 2006).

3. Kriittinen näkökulma oppimistyyleihin

3.1 Tutkimusnäytön puute

Viimeaikaiset meta-analyysit ovat kyseenalaistaneet oppimistyylien merkityksen oppimistulosten parantamisessa (Pashler ym., 2008; Willingham, 2010). Näyttö siitä, että yksilöidyn oppimistyylin mukainen opetus johtaisi parempaan oppimiseen, on vähäistä.

3.2 Yksilölliset erot laajemmin

Sen sijaan, että keskitytään tiettyihin tyyleihin, yksilölliset erot voidaan huomioida muilla tavoilla, kuten motivaation, aiemman osaamisen ja kiinnostuksen kohteiden huomioiminen (Kirschner & van Merriënboer, 2013).

Johtopäätökset

Oppimistyyliä tarjoavat hyödyllisen viitekehyksen oppimisen yksilöllisyyden tarkastelulle, mutta niiden käytännön merkitystä opetuksen suunnittelussa on tarkasteltava kriittisesti. Teoreettinen moninaisuus rikastuttaa ymmärrystä, mutta opetuksessa tulisi keskittyä monipuolisiin opetusmenetelmiin, jotka palvelevat laajasti erilaisia oppijoita.

Lähteet

Coffield, F., Moseley, D., Hall, E., & Ecclestone, K. (2004). Learning styles and pedagogy in post-16 learning: A systematic and critical review. Learning and Skills Research Centre.

Fleming, N. D., & Baume, D. (2006). Learning styles again: VARKing up the right tree! Educational Developments, 7(4), 4-7.

Fleming, N. D., & Mills, C. (1992). Not another inventory, rather a catalyst for reflection. To Improve the Academy, 11(1), 137-155.

Gardner, H. (1999). Intelligence Reframed: Multiple Intelligences for the 21st Century. Basic Books.

Hattie, J. (2009). Visible learning: A synthesis of over 800 meta-analyses relating to achievement. Routledge.

Kirschner, P. A., & van Merriënboer, J. J. (2013). Do learners really know best? Urban legends in education. Educational Psychologist, 48(3), 169–183.

Kolb, D. A. (1984). Experiential learning: Experience as the source of learning and development. Prentice Hall.

Pashler, H., McDaniel, M., Rohrer, D., & Bjork, R. (2008). Learning styles: Concepts and evidence. Psychological Science in the Public Interest, 9(3), 105-119.

Willingham, D. T. (2010). Didactics: What is learning? Teaching preps and the role of

learning styles. *Mind, Brain, and Education*, 4(4), 189-195.